

— Szabó Lőrinc: Föld, Erdő, Isten. Rendkívül érdekes »első« verskötet. Az egyes költemények alig élnék külön egyéni életet, egyik alig emelhető ki a másikkal szemben, mint külön kompozícióju. formájú vagy témájú alkotás. Nines is külön címük, festvéri összetartozással borulnak egybe, mint fiatal fa lombjában a levelek, melyek egyazon napsütés tüzeit szikráztatják s egyazon szélzugás zenéjétől remegnek.

Valóban, sok van ebben a verskötetben a természeti jelenségek ősi üdeségéből és nyersségéből, mely tul minden programmosan prédikált pantheizmuson, ösztönszerű, szokatlan erővel tör fel és lombosodik ki erőteljes költeményekké, mintahogy a tavaszi, fiatal tölgy szivattyuzza sudarába s formálja élő levélkoronává a talaj mélységeinek izes és titkos nedveit.

Ez az erő és üde izesség Szabó Lőrinc verseinek főérdeme. Ujjongó és bánatos versek s a huszéves fiatal költő ujjngásaiban és bánataiban benne van a huszéves század is: a mai kor sok, súlyos vergődése, valamint mély áhító-zása jobb és fénylőbb jövők után. Szabó Lőrinc lírája más hangon szólal meg, mint a *Nyugat* első ge-

nerációnak akkori fiataljai, verseiben kevesebb az ideges nyugtalanság és individuális elkülönülés, több a közös, nagy nyomorúságok felé forduló szolidaritás.

A háboru és az utána következő szenvedések ugy nemesednek át művészi, gazdagító anyaggá az új idők költészetében, melynek ez a verskötet egyik legértékesebb megszólaltatója. Formailag Szabó Lőrinc versei klasszikus hagyományok nemes folytatói, szabad ritmusokra lüktető soraiban is fegyelem él, a legkötöttebb formákon nevelt izlés rendtartó érettsége, ugyanaz a mûgond, mely a költő Shakespeare-szonett-fordításain finomult ki. A Kozma Lajos művészii cimlaprajzával diszitett kötet a gyomai Kner-cég kiadásában jelent meg. (t. á.)

Tóth Árpád, L. L. A.
1922. V. 21.